

Sygn. akt III CZ 14/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa A. B. i in. , przeciwko Zakładom [...]

o uchylenie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 marca 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 listopada 2005 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego - Zakładów [...] od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 czerwca 2005 r. Sąd Apelacyjny stwierdził, że apelacja sporządzona przez radcę prawnego nie zawiera wskazania, czy wyrok sądu pierwszej instancji jest zaskarżony w całości czy w części, co sprawia że apelacja nie spełnia wymagania określonego w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c., wobec czego na podstawie art. 370¹ k.p.c. podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia tego braku.

W zażaleniu na wymienione postanowienie pozwany zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. przez przyjęcie, że nie wskazał w apelacji, czy zaskarża wyrok w całości czy w części. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 czerwca 2005 r., sporządzona przez pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym, oznaczając wyrok, od którego została wniesiona, nie zawiera wskazania, że jest on zaskarżony w całości czy w części. Wobec jasnej treści art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. jest to brak apelacji. Rację ma Sąd Apelacyjny stwierdzając, że braku tego nie sanuje zamieszczony w apelacji pozwanego wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości. Wprawdzie pośrednio wynika z niego zakres zaskarżenia, ale stanowi on samodzielny element apelacji (art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.), odrębny od elementu apelacji przewidzianego w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. Trafnie też zauważył Sąd Apelacyjny, że prawidłowo sformułowany wniosek apelacyjny zawsze pośrednio wskazuje na zakres zaskarżenia, co nie oznacza, że może on zastąpić brak przy oznaczeniu zaskarżonego wyroku wskazania, czy jest on zaskarżony w całości czy w części (a jeżeli w części, to w jakiej).

Pomimo tego co powiedziano, nie można nie dostrzec, że niewskazanie w apelacji pozwanego, czy zaskarża wyrok sądu pierwszej instancji w całości czy w części jawi się jako oczywista omyłka i że nie tylko z wniosku apelacyjnego, ale z jasnej treści apelacji wynika, że zaskarżony nią wyrok jest zaskarżony w całości.

Pomimo że to od sądu przy wydawaniu wyroku wymagane jest dochowanie najwyższej staranności, kodeks postępowania cywilnego nie wyklucza możliwość zaistnienia w wyroku niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek i przewiduje tryb ich usuwania (art. 350 k.p.c.). Trudno przyjąć, by miarą staranności stron w postępowaniu cywilnym były surowsze kryteria. Ogólną miarę tej staranności określa art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c., według którego mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Przepis ten nie zawiera zastrzeżenia, że nie dotyczy pism wnoszonych przez adwokata, radcę prawnego i rzecznika patentowego, ma więc zastosowanie także do pism przez nich wnoszonych.

Wprawdzie wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 czerwca 2005 r. uchylonych zostało pięć uchwał walnego zgromadzenia ale zarzuty apelacji wniesionej przez pozwaną i ich uzasadnienie jednoznacznie wskazują, że skarżąca kwestionuje rozstrzygnięcie sprawy wyrokiem sądu pierwszej instancji co do uchylenia wszystkich wymienionych w nim uchwał (*nota bene* podjętych w takim samym stanie faktycznym i uchylonych na tej samej podstawie prawnej). Zatem w sytuacji, gdy bez szczegółowego badania treści apelacji, w sposób oczywisty wynika z niej, m.in. z zawartego w niej wniosku, zakres zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, oznaczenie w apelacji zaskarżonego wyroku bez wskazania zakresu zaskarżenia kwalifikuje się jako oczywista omyłka w sformułowaniu elementu apelacji przewidzianego w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c., nie powodująca odrzucenia apelacji stosownie do art. 370¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy uznał zażalenie za zasadne i na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c. postanowił jak w sentencji.